

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Сафарзода Моҳира Амиралӣ дар мавзуи «Нақши телевизион ва сомонаҳои интернетӣ дар ташаккули имичи Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.22. Рӯзноманигорӣ

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Пажӯҳиши мавзуи «Нақши телевизион ва сомонаҳои интернетӣ дар ташаккули имичи Тоҷикистон» дар низоми телевизионҳои замони истиқлол аз он ҷиҳат муҳим аст, ки маҳз тавассути имич ва ё имичелогия чехраи як давлат шиносӣ ва муаррифӣ мегардад. Ба ин хотир, пажӯҳиши Сафарзода Моҳира собит намудааст, ки яке аз унсурҳои муҳими имичсозии давлат муаррифии арзиш ва дастовардҳои мамлакат дар дохил ва хориҷи кишвар аст. Муаррифӣ тавассути воситаҳои ахбори омма сурат мегирад. Маълум аст, ки ҳар гуна воситаи ахбори омма фаъолиятро бо дарназардошти манфиати муассис ба роҳ мемонад. Чи гуна сурат гирифтани фаъолияти ВАО ва нақши он дар ташаккули имичи давлат ба муассис саҳт вобаста аст. Аз ин ру, ҳар давлат барои таъсиси воситаҳои ахбори оммаи худӣ кӯшиш менамояд, то имичи мусбатаро ҳифз кунад (саҳ.6). Имрӯз Тоҷикистон ҳамчун кишвари дорои таърихи қадим, фарҳанги ғанӣ, табиати нотакрор ва имкониятҳои бузурги сайёҳӣ таваҷҷуҳи ҷомеаи ҷаҳониро бештар ба худ ҷалб менамояд. Дар ин раванд нақши телевизион ва сомонаҳои интернетӣ муҳим аст. Имиҷи давлат маҷмуи тасаввурот, андеша ва баҳодиҳии ҷомеаи ҷаҳон нисбат ба як кишвар мебошад. Имиҷи мусбат боиси зиёд гардидани эътимоди байналмилалӣ, рушди ҳамкориҳои иқтисодӣ, ҷалби сармоягузорӣ ва афзоиши гардишгарӣ мешавад, Тоҷикистонро ба сифати кишвари дар ҳоли рушд ва ташаббускор муаррифӣ менамояд.

Метавон бо хулосаи докталаби дараҷаи илмӣ розӣ шуд, ки навиштааст: “Телевизиону сомонаҳои интернетӣ дар раванди имичсозӣ мавқеъ ва имконияти хоса доранд ва омӯзишу пажӯҳиши нақши онҳо дар муаррифии давлату ташаккули имичи мусбати он аз ҳар ҷиҳат муҳиму аҳаммиятнок мебошад” (саҳ. 7). Аз ин рӯ, дар шароити муосир, ки набардҳои равониву ҷангҳои иттилоотӣ барои ғасби фазои расонаӣ шиддат мегиранд, мавзуи диссертатсия барои илми журналистикаи ватанӣ ниҳоят мубрам арзёбӣ мешавад.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Муҳимтарин дастоварди Тоҷикистони соҳибистиқлол дар соҳаи рӯзноманигорӣ ба вучуд омадани

бозори расонаӣ аст. Дар ин бозор на танҳо ҷойгоҳи расонаҳо, балки неруи ҳису қудрати онҳо, таъсири мутақобилан судманду робитаи интерактивӣ бо аудитория нақши муҳим дорад. Ташаккули низоми нави шабакаҳои телевизионӣ, аз як тараф, ба гуногунандешӣ роҳ кушода бошад, аз ҷониби дигар, бобати бо афкору андешаи миллӣ мукамал намудани фазои расонаӣ мусоидат кард. Ба назари мо, новобаста ба мавқеъ ва хусусият барои тамоми расонаҳо тарғиби идеологӣ хос аст, яъне воситаҳои ахори омма, ба хусус ВЭАО аз сиёсат берун буда наметавонанд, сиёсат ва тарғиби он меҳвари аслии маводди онҳоро ташкил медиҳад.

Сомонаҳои интернетӣ ва шабакаҳои иҷтимоӣ имконияти зуд ва фарогири паҳн намудани иттилоотро доранд. Тавассути сомонаҳои расмӣ ва хабаргузориҳо маълумоти дақиқ оид ба рушди иқтисод, имкониятҳои сармоягузорӣ, сайёҳӣ ва сиёсати давлатӣ ба аудиторияи дохилӣ ва хориҷӣ дастрас мегардад. Ғайр аз ин, маводди чандрасонаӣ, аксҳо ва наворҳои видеоӣ таваҷҷуҳи сайёҳон, сармоягузoron ва муҳаққиқонро ба Тоҷикистон ҷалб мекунанд. Аз ин бармеояд, ки ВАО тавассути барномаҳои гуногунмуҳтаво ҷеҳраи Тоҷикистонро ба ҷаҳониён муаррифӣ мекунад, яъне имиҷ месозад.

Дуруст аст, ки дар ташаккули имиҷи мусбат риояи меъёрҳои касбии журналистика, саҳеҳии иттилоот муҳим аст. Иттилооти носоҳеҳ ё якҷониба метавонад ба обрӯ ва эътибори кишвар таъсири манфӣ расонад.

Хулоса, телевизион ва сомонаҳо воситаҳои муҳими ташаккули имиҷи Тоҷикистон мебошанд. Истифодаи самараноки онҳо барои муаррифӣи дастовардҳои кишвар, рушди сайёҳӣ, ҷалби сармоягузорӣ ва таҳкими мавқеи Тоҷикистон дар ҷомеаи ҷаҳонӣ аҳаммиятнок аст. Аз ин лиҳоз, дар раванде, ки имиҷ ва имиҷсозӣ дар тарғиби Тоҷикистони соҳибистиклол ба унсури муҳими муборизаҳои иттилоотӣ табдил ёфтааст, мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст, ҳақиқати бебаҳс аст.

Навгони илмӣ диссертатсия. Дар шароити кунунӣ телевизион яке аз воситаҳои таъсирбахши иттилоотӣ мебошад. Он тавассути барномаҳои хабарӣ, сиёсӣ, фарҳангӣ, илмӣ, варзишӣ ва фароғатӣ симои Тоҷикистонро муаррифӣ мекунад. Навгони диссертатсия, ба назари мо, дар он ифода меёбад, ки нақши асосии телевизион, интернет ва сомонаҳои иҷтимоӣ дар ташаккули имиҷи Тоҷикистони соҳибистиклол ба таври мушаххас ва таҳлили илмӣ муайян карда шудааст.

Ба назари диссертант, нақши асосии телевизион дар ташаккули имичи Тоҷикистон дар бозтоби дастовардҳои сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ, муаррифии фарҳанг, забон, расму ойин ва анъанаҳои миллӣ, тарғиби мавзёҳои сайёҳӣ ва табиати зебои Тоҷикистон, инъикоси ҷорабиниҳои байналмилалӣ ва ҳамкориҳои хориҷӣ, боло бурдани ҳисси ватандӯстӣ ва худшиносии миллӣ зуҳур меёбад.

Бо рушди интернет сомонаҳо ба яке аз сарчашмаҳои асосии дастрасии иттилоот табдил ёфтаанд. Бартариии онҳо дар зуд паҳн намудани хабар, дастрасии шабонарузӣ ва фарогирии васеи аудитория мебошад. Сомонаҳои интернетӣ дар паҳн намудани хабарҳои расмӣ, муаррифии имкониятҳои иқтисодӣ, сармоягузорӣ, таблиғи сайёҳӣ, наشري маводди таҳлилӣ ва оморӣ, инчунин муаррифии фарҳанг ва мероси миллӣ муваззафанд. Тавассути аксҳо, наворҳои видеоӣ ва маводди чандрасонаӣ истифодабарандагон метавонанд бо таърих, табиат ва дастовардҳои Тоҷикистон шинос шаванд. Ҳамзамон шабакаҳои иҷтимоӣ ба ташаккули имичи давлат таъсири калон мерасонанд. Бо воситаи онҳо шахрвандон, рӯзноманигорон, блогерон ва муассисаҳои давлатӣ метавонанд Тоҷикистонро ба ҷаҳониён муаррифӣ намоянд.

Сафарзода Моҳира Амиралӣ бори аввал нақши ВАО, ба хусус, телевизион ва сомонаҳои интернетӣ ва очонсиҳои иттилоотиро дар инъикоси сулҳи тоҷикон ва ташаббусҳои байналмилалии Тоҷикистон ҳамчун омили созанда ва ташаккулдиҳандаи имичи давлат муайян намудааст. Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшуда ҳислати концептуалӣ дошта, самтҳои асосии паҳуҳишро илман асоснок менамоянд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаву тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Асоси диссертатсияи Сафарзода Моҳираро таҳлили сарчашмаҳои муътамад – матну навори намоишҳои телевизионӣ ва сомонаҳои интернетӣ ташкил дода, хулоса ва тавсияҳои диссертант бар пояи маводди бозътимоди зикргардида пешниҳод гардидааст.

Қисмати асосии таҳқиқ. Диссертатсияи Сафарова Моҳира аз муқаддима, панҷ боб, сздаҳ фасл, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат аст.

Боби якум «Заминаҳои таърихӣ ва назариявии шинохти имич ва имичсозӣ» унвон гирифта, дар он омилҳои таърихӣ зуҳур ва ташаккули назарияи имич ва имичсозӣ, усулҳои имичсозӣ дар контексти таъйиноти иҷтимоӣ, иттилоотӣ ва тарғиботи ВАО ба риштаи пажуҳиш кашида шудааст. Муаллиф ба ин назар аст, ки унсурҳои имич ва имичсозиро низ дар устураҳо ва эҷодиёти шифоҳии халқ мушоҳида намудан мумкин аст

(саҳ.22) ва барои собит намудани фикри худ аз китобҳои адабиёношиносон А. Раҳмонов, В. Асрорӣ, Р. Амонов, муҳаққиқони русу Аврупо мисолҳо меорад.

Муаллиф оид ба истилоҳи “имич” назари олимоне оварда, дидгоҳи худро чунин баён кардааст: “Имич образе мебошад, ки дар асоси воқеият, ҳадафҳои хоса, стратегияи муайян барои аудиторияи мушаххас тарҳрезӣ мегардад. Бидуни инҳо ҳеҷ гуна имич шакл гирифта наметавонад (саҳ.16). Ба назари мо, хулосаи диссертантро метавон дар пажӯҳишҳои минбаъдаи ВАО истифода кард.

“Имичи давлат ва вижагиҳои асосии он” ва “Асосҳои ҳуқуқи имич ва имичсозӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” муҳтавои боби дуҷумла рисола бо унвони “Ташаккули асосҳои сиёсӣ-ҳуқуқи имич ва имичсозӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” ташкил додаанд. Диссертант мафҳуми “имичи давлат”-ро аз таҳқиқоти се гурӯҳи олимоне ҷӯё гардида, ба натиҷа мерасад, ки муҳаққиқони ҳар соҳа ин мафҳумро дар иртибот ба соҳаи фаъолияти худ шарҳу тавзеҳ додаанд. Ба назари мо, хулосаи диссертант ба он нигаронида шудааст, ки барои шаклгирии имичи давлат концепсияи муайяни ягона вуҷуд надошта, муносибати инфиродиро талаб мекунад, зеро ҳар давлат барои нуфузи худ вобаста ба имконот ва қудрат роҳҳои мухталифро интихоб менамояд (саҳ.74).

Боби сеюми рисола “Сулҳи тоҷикон ва ташаббусҳои байналмилалӣ Тоҷикистон дар контексти имичи давлат” ном дошта, аз се фасл “Фарҳанги сулҳофарии Эмомалӣ Раҳмон ва имичи ваҳдатофарии Ҷумҳурии Тоҷикистон”, “Ташаббусҳои байналмилалӣ Тоҷикистон доир ба об” ва “НБО-и «Роғун» ва инъикоси он ҳамчун нишони ваҳдату оромии миллӣ дар ВАО” иборат аст.

Диссертант зимни омӯзиши вазъи сиёсии солҳои аввали Истиқлол ба натиҷа мерасад, ки объекти таҳқиқи аксарияти муҳаққиқон матбуоти даврӣ буда, нақши боризи телевизион ва радио дар марҳилаи ҷанги шаҳрвандӣ ба таври бояду шояд таҳқиқ нагардидааст. Олимоне, ки фаъолияти телевизион ва радиои тоҷикро дар солҳои аввали Истиқлол омӯхтаанд, ба ҷуз барномаи «Ҳоки ватан» ба дигар намоишҳои барномаҳои телевизиониву радиои солҳои 90-ум, ки инъикосгари раванди сулҳи тоҷикон буданд, кам тавассути зоҳир кардаанд. Эҳтимол, сабабаш дар мушкилоти дастрасии маводди ҳазина ва ё умуман, маҳфуз нашудани барномаҳои он солҳо бошад, аммо бо суҳбатҳои шахсӣ бо муаллифу коргардонҳои барномаҳои солҳои 90-ум хусусиятҳои мазмуну мундариҷаи ин барномаву намоишҳоро муайян намуда, хулоса

баровардан мумкин аст (саҳ.98). Дар ин маврид нуқтаи назари мо бо мавқеи муаллиф ҳамоҳанг аст ва дар ҷои дигари ҳамин фасл дуруст таъкид шудааст, ки дар ин давра симои Тоҷикистон дар расонаҳои хориҷӣ ба таври манфӣ инъикос мегардид (саҳ.100). Ба назари мо, омилҳои ба таври манфӣ бозтоб шудани имиҷи Тоҷикистони солҳои аввали истиқлолро аз ҳамин ҷо метавон ҷуст. Муаллиф нақши ВАО-ро дар сохтани имиҷи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва тарғиби ташаббусҳои байналмилалӣ номбурда оид ба об муваффақ арзёбӣ кардааст.

Ба назари мо, боби чоруми рисола, ки “Раванди ташаккули имиҷи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар телевизион ва сомонаҳои интернетӣ” ном дорад, метавон аз бобҳои умдатарини рисола баршумурд, чунки он бевосита ба фаъолияти телевизион ва сомонаҳои интернетӣ иртибот мегирад. Агар дар фасли аввал баррасии мавзӯи мавриди назар дар барномаҳои телевизион матраҳ гардида бошад, дар фасли дуюм муаррифии Тоҷикистон дар сомонаҳои интернетӣ ба риштаи пажӯҳиш кашида шудааст. Муҳаққиқ менигорад, ки бартариҳои асосии ТВ «Тоҷикистон» он аст, ки кормандони эҷодӣ он дар баррасии ин ё он масъала аз нуқтаи мутахассисону коршиносон истифода намуда, барнома ва филмҳои таҳиянамудаи худро бо далелҳои раднашаванда ва таъсиргузор асоснок менамоянд (159). Диссертант нақши барномаҳои сиёсӣ таҳлили “Меҳвари иттилоот”, “Соҳибватан”, “Рукни чорум”, “Президенти мардумӣ” ва “Дидгоҳ”-ро дар сохтани имиҷи мусбати Тоҷикистони соҳибистиқлол созанда арзёбӣ кардааст.

Ба назари мо, хусусияти муҳимтарини боби чаҳоруми рисола боз дар он зухур меёбад, ки диссертант дахҳо намоишу барнома ва саҳифаҳои сомонаҳои интернетиро дастрас ва таҳлил намуда, хулосаҳои мантиқӣ илмӣ барвардааст.

“Раванди ташаккули имиҷи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар телевизион ва сомонаҳои интернетӣ” дар боби чорум таҳқиқ гардида, истифодаи воқеиятҳои имиҷсоз ва ташреҳи онҳо дар қолаби жанрҳои хабарӣ, таҳлилӣ, публицистӣ-бадеӣ ва махсусияти маводди сомонаҳои интернетӣ мазмуни асосии онро ташкил намудааст. Диссертант зимни пажӯҳиш аз равиши анъанавӣ таҳқиқ кор гирифта, истифодаи воқеиятҳои имиҷсозро дар иртибот ба назари муҳаққиқони жанрҳои журналистикаи ватанӣ хориҷӣ корбаст намудааст.

Ба назари диссертант, имконоти интернет аз дигар воситаҳои ахбори омма бештар бошад ҳам, масъулини сомонаҳои давлатӣ талабот

ва услуби вижаи маводдсозиро дар интернет ба назар нагирифта, матолибро дар қолабҳои анъанавӣ дар сомонаҳо мегузоранд. Сомонаҳои «Азия-Плюс», «Мир», «Спутник» дар таҳияи мавод дар қолаби жанрҳои гуногун аз тамоми имконоти интернетӣ истифода намуда, истифодабарандаро якбора ба дунёи иттилоот ворид карда, таваҷҷуҳашро ба даст мегирад (сах.302).

Хулосаи диссертатсияи Сафарзода Моҳира Амиралӣ дар 16 банд фароҳам омада, муҳимтарин бардоштҳои илмӣ муаллифро фаро гирифтааст. Ин бахш натиҷа аз таҳқиқи мавзӯ ва масъалаҳои дар бобу фаслҳои диссертатсия баррасишуда буда, дорои ҷанбаи пурқуввати назариявӣ ва амалӣ мебошад. Дар охири ҳар банди хулоса ба мақолаву таълифоти муаллиф ишора ва истиноди зарурӣ гузошта шудааст.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Аҳаммияти илмию амалии пажӯҳиши мавриди назар дар он аст, ки бори нахуст дар илми рӯзноманигорӣ ватанӣ ҷанбаҳои назарӣ ва амалии имиҷсозӣ ва бо равиши илмӣ таҳқиқ гардида, ҷаҳони маънавӣ ва тафаккури илмӣ кормандони соҳаро бо вижагиҳои имиҷсозӣ, умумият ва тафовути имиҷ ва PR дар замони муосир ғанӣ мегардонад.

Маводи кори диссертатсиониро барои таълими асосҳои назариявӣ ва амалии ВАО дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ, таълифи китобҳои дарсӣ, баргузори машғулиятҳои амалии имиҷсозӣ ва низомии тақмили ихтисоси кормандони соҳаи журналистика истифода бурдан мумкин аст.

Дар 8 тавсияи диссертант нуктаҳои муҳим баён шудаанд. Ба хусус бознигарӣ ва тақмили низомии фаъолияти шабакаи ТВ «Ҷаҳоннамо» ё таъсиси шабакаи телевизионии фаромиллӣ бо мақсади ҳамкориҳои пайваста бо расонаҳои хориҷӣ ва таҳияи мавод бо назардошти аудиторияи беруна бо ҳадафи ташаккули имиҷи байналмилалӣ Тоҷикистон воқеан дар шароити имрӯза тақозои замон аст. Муаллифи рисола чунин мешуморад, ки бо забонҳои гуногуни хориҷӣ фаъл намудани саҳифаҳои сомонаҳои иттилоотӣ шабакаҳои телевизионӣ ва агентҳои иттилоотӣ боиси васеъ гардидани доираи аудитория ва динамикаи имиҷи давлат хоҳад шуд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯйи мавзӯи диссертатсия. Довталаби дараҷаи илмӣ зимни таҳқиқи ин масъала дар маҷмӯъ 1 монография, 29 мақолаи ҷопӣ дар маҷмуаҳо ва дигар васоити илмию таълимӣ, аз ҷумла 16 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии

аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон интишор намудааст. Ҳамзамон, мавзуи кори диссертатсионӣ ба барномаҳои таълимӣ ва илмӣ самтҳои рӯзноманигорӣ, имечология алоқамандии амиқ дорад. Таҳқиқ як фасли қорҳои илмӣ-таҳқиқии кафедраи телевизион ва радиошунавонии факултаи журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон маҳсуб меёбад. Диссертатсияи Сафарзода М. А. намунаи хуби таҳлил ва таҳқиқи соҳавӣ буда, барасмиятдарории он низ ҷавобгӯи талабот аст.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсияи ва автореферати Сафарзода Моҳира Амиралӣ ба талаботи бандҳои 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқи илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Эродҳо ба диссертатсия. Дар баробари ин дастовардҳо, дар диссертатсия баъзе камбудӣҳо ҳам мушоҳида гардиданд:

1. Дар диссертатсия фаъолияти телевизионҳо асосан аз дидгоҳи мусбат баррасӣ шуда, ба нуқсону маҳдудиятҳо дар самти имичу имичсозӣ камтар таваҷҷуҳ шудааст.

2. Дар боби чоруми диссертатсия омехташавии мафҳумҳои «имичи давлат» ва «имичи роҳбари давлат» ба мушоҳида мерасад. Инчунин қисми зиёди матн ба ташаккули имичи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудааст, дар ҳоле ки мавзуи фасл «Инъикос ва баррасии сиёсати давлатии Тоҷикистон дар барномаҳои телевизион» ном дорад.

3. Дар матни диссертатсия такрори як фикр бо гунаҳои мушобеҳ ба мушоҳида мерасад. Барои мисол: нақши Эмомалӣ Раҳмон дар таҳкими сулҳ, нақши Пешвои миллат дар рушди кишвар, таъсири барномаҳо ба имичи давлат, муаррифии дастовардҳои Тоҷикистон.

4. Дар диссертатсия баъзан иқтибосҳо аз меъёр зиёд истифода шудааст. Масалан. дар боби 2, фасли 3 (саҳ.79), боби 3 (саҳ.116).

5. Дар матни диссертатсия калимаҳои эҳсосӣ, амсоли «абармарди тоҷик», «қаҳрамони асил», «ҷоннисориҳо», «марди наҷиб», «фарҳангдӯсту бохирад» истифода гардида, ба пажӯҳиш ҳислати публитсистӣ бахшидааст.

6. Дар кори диссертатсионӣ, кам ҳам бошад, афтидани ҳарфҳо ба назар расид. Амсоли «иширокчиён – иштирокчиён», «дпр барнома – дар барнома», “шузошта шудааст – гузошта шудааст” ва ғайра.

Камбудиҳои зикршуда ҷузъӣ буда, арзиши умумии диссертатсияро паст намекунанд. Диссертант вазифаҳои дар наздаш гузоштаро пурра иҷро намудааст.

Дар **мачмуъ** диссертатсияи Сафарзода Моҳира Амиралӣ дар мавзуи «Нақши телевизион ва сомонаҳои интернетӣ дар ташаккули имиҷи Тоҷикистон» кори илмӣ-таҳқиқии анҷомёфта ба ҳисоб рафта, ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267) ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси ихтисоси илмӣ **6.2.22. Рӯзноманигорӣ** аст.

Тақризи мазкур тибқи талаботи бандҳои 71 ва 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, омода шуд.

МУҚАРРИЗИ РАСМӢ:

доктори илмҳои филологӣ, профессори
кафедраи умумидонишгоҳии забони тоҷикӣ
Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон
ба номи Садриддин Айни

Хоҷазод С.

31 августи соли 2026

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, к. Толстой, хонаи № 25

Тамос: (+992) 93-855-52-99

E-mail: saidmurod1970@bk.ru

«Имзони д.и.филол., профессор С.Хоҷазодро тасдиқ мекунам»

Сардори раёсати кадр ва корҳои махсуси
Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон
ба номи Садриддин Айни

Кодирзода С.

2 сентябри соли 2026

Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, х. Рӯдакӣ, 121

Тамос: (+992 37) 224-13-83

Сомона: <https://www.tgpu.tj/>